

Nie wypalaj łąk i pastwisk!

Zabrania się wypalania łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych oraz trzcinowisk i szuwarów - art. 124 ust 1 ustawy z dnia z dnia 16 kwietnia 2004 r.o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1614).

Zakaz wypalania traw jest również jednym z wymogów dobrej kultury rolnej. Ich przestrzeganie jest konieczne między innymi w ramach systemu dopłat bezpośrednich i stanowi jedną z tzw. zasad wzajemnej zgodności - katalogu wymogów i ograniczeń, jakim podlegają rolnicy korzystający z tych dopłat.

Wiedz, że:

1. Ogień stwarza zagrożenie gwałtownego pożaru, który może przenieść się na lasy, zabudowania mieszkalne.
2. Wypalanie wierzchniej warstwy gleby pociąga za sobą obniżenie jej wartości użytkowej. Zahamowane zostają naturalne procesy rozkładu pozostałości roślinnych, dzięki którym tworzy się urodzajna warstwa gleby.
3. Wypalanie łąk, trzcinowisk i zakrzaczeń powoduje śmierć organizmów żyjących w wierzchnich warstwach gleby, takich jak: dżdżownice, które niezwykle efektywnie poprawiają strukturę i właściwości fizyczne gleb, mrówki, które jako zwierzęta drapieżne regulują populacje szkodliwych owadów, biedronki, które są sprzymierzeńcem człowieka w walce z mszycami, płazów i gadów oraz małych ssaków (krety, ryjówki, jeże, młode zające, nornice i inne drobne gryzonie). Zniszczeniu ulegają też miejsca lęgowe ptaków. Ofiarami stają się także większe zwierzęta leśne, takie jak sarny, jelenie czy dziki.

Kto wypala łąki, pastwiska, nieużytki, rowy, pasy przydrożne, szlaki kolejowe, trzcinowiska lub szuwary - **podlega karze aresztu albo grzywny** - art. 131 ustawy o ochronie przyrody.

Nieznajomość prawa nie zwalnia od obowiązku jego przestrzegania.

[nie_wypalaj.pdfPobierz](#)